

INGEZONDEN.

ARBEIDSVERSCHAFFING AAN DOOR EEN ONGEVAL GETROFFENEN.

Het zij mij vergund naar aanleiding van de belangwekkende opstellen van prof. KORTEWEG op te merken, dat de behandeling der door een ongeval getroffen grootendeels geschiedt buiten de zich tot orthopaedie beperkende artsen om en dat bijv. in Rotterdam de behandeling met ZANDER-toestellen zoodanig overschat wordt, dat het noodig schijnt de patiënten in grooter getale ook naar leeken te verwijzen. Weliswaar beschikken de orthopaedische specialisten over middelen ¹⁾, die ZANDER-behandeling niet of zeer kortdurig noodig maken en zou daarmee verklaard kunnen worden, waarom hun kostbare inrichtingen weinig bezocht worden, toch neemt dit niet weg, dat de werkgever, die gedwongen wordt voor artsenhulp te betalen, tekortkomt.

Gesteld, dat de naar geneeskundig tarief betaalde onbevoegden de regels der kunst eens niet voldoende toepasten, niet te juister tijd simulatie, agravatie, erysipelas, ettervorming, en meer herkenden, dan schuilt hierin een bron voor onbillijke renteverhooging en onnoodige verlenging van de werkeloosheid en genezingsduur.

Zelf werkgever, door de bank verzekeringsplichtig geacht, zal ik een in mijn praktijk getroffen bediende moeten verwijzen naar zijn dokter, die hem arbeid verbieden kan en hem naar een onbevoegde kan zenden; ook zou ik bij eigen risico niet mogen verhinderen, dat de man elders gaat werken en mij de rente laat betalen inplaats van in mijn dienst het volle loon te verdienen.

Het toe te juichen denkbeeld van prof. KORTEWEG zal wel voor een voor alle partijen nuttige uitvoering vatbaar blijken; waarschijnlijk zal de werkgever er meer voordeel in zien voor arbeidsverschaffing te zorgen, als hem eenige invloed wordt toegestaan op artsenhulp en hij schadeloos wordt gesteld, als de werkman weigert in zijn dienst arbeid te verrichten, die volgens deskundig oordeel billijkerwijs van hem verlangd kan worden.

Rotterdam, Maart 1914.

W. F. J. MILATZ.

DE GEVOLGEN DER ONGEVALLENWET.

Zeer gaarne zou ik naar aanleiding van de artikelen van prof. KORTEWEG eenige cijfers willen vinden uit vroegeren tijd om zijn door indrukken gevestigde meening te bevestigen of te weerleggen, doch ik heb geen voldoende statistiek kunnen vinden omtrent den duur van genezing van beenbreuken, vóórdat een Rijksverzekering bestond, noch hier te lande noch elders. Hoewel ik zal trachten voldoende cijfers hiertoe bijeen te brengen, wil ik, daar dit zeer veel tijd neemt, niet hierop wachten met de reeds van vele kanten medegedeelde cijfers uit den laatsten tijd met eenige te vermeerderen.

Prof. KORTEWEG heeft namelijk de cijfers van VAN TROOYEN over onderarmbreuken gebruikt, een statistiek welke werkelijk bijzonder slechte uitkomsten te zien geeft, zonder daarnaast mijn statistiek over hetzelfde onderwerp te vermelden (dit *Tijdschrift* 1912, 1ste helft, n°. 23). Had hij dit wel gedaan, dan was toch dadelijk gebleken, dat de gevolgen van de ongevallenwet niet overal zoo slecht zijn als hij poogt te doen voorkomen, en was er reden geweest te overwegen of er geen andere redenen waren waarom de genezing te Amsterdam zoo slecht is.

1) Vergelijk: uiteenzettingen in de Orthopaedische Vereeniging, en *Verbindkunst* (Uitgever KLUWER).